

ГУДАК Василь Андрійович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1968 р.)

Мистецтвознавець, професор кафедри художньої кераміки ЛНАМ.
Член Національної спілки художників України

На Дністрі. Картон, темпера, 24,5x35. 2004

Оселя в горах. Картон, темпера, 39,5x28. 2008

Народився 11 червня 1941 р. у с. Монастирець Журавнівського району Дрогобицької області (тепер Жидачівський район Львівської області). Мама, Меланія Василівна, працювала в колгоспі, а батько, Андрій Дем'янович, загинув у боях Великої Вітчизняної війни 3 листопада 1944 р. і похований на території Словаччини. Бабуся розповідала онукові, що його батько був здібним до всього: на що подивився, що надумав — те й зробив. Хоча за панської Польщі зміг отримати всього п'ять класів освіти, проте був сільським винахідником — «Кулібіним» свого роду.

Ще у шкільні роки Василь Гудак захопився малюванням. У 1960–1963 рр. навчався на відділі художньої кераміки Косівського училища прикладного мистецтва. Відтоді запам'ятав ставлення косівських майстрів до праці, їх доброту, вимогливість і високий професіоналізм.

У 1963 р. вступив на відділ художньої кераміки Львівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва. Його консультантами і вчителями в інституті були Р. Ю. Сельський, Д. Д. Довбошинський,

К. Й. Звіринський, Д. П. Крвавич, І. М. Самотос, В. А. Овсійчук, М. Д. Вендзилович, О. Г. Соломченко, А. Є. Сидоренко, З. П. Флінта (керівник дипломної роботи — декоративно-монументального панно «Сфери людської діяльності» для залу засідань Львівської машинолічильної станції). А завдяки знайомству із П. К. Марковичем мав змогу у вільний від навчання час займатися пошуково-творчою роботою, вивчаючи і досліджуючи різні «-ізми», які тоді були заборонені. Такі консультації можна було отримати лише подалі від тодішніх «офіційних очей». Попри повний та жорсткий контроль влади, творчість, мистецтво не затихли і розвивалися не для громадської «показухи» навіть у тогочасних вишах Москви й Ленінграда.

Із моменту закінчення інституту у 1968 р. працює викладачем на кафедрі художньої кераміки рідного ВНЗ.

У 1968 і 1969 рр. був стажистом-дослідником на кафедрі художньої кераміки і скла Ленінградського вищого художньо-промислового училища ім. В. Г. Мухоміної, де його добрими порадиниками стали кандидат мистецтво-

Пейзаж. Картон, темпера, 16х27,5. 2009

Свічення. Картон, темпера, 25х42. 2006

Вогні на видноколі. Картон, темпера, 42,5х32. 2005

Політ. Картон, темпера, 39,5х30. 2007

знавства, доц. К. М. Митрофанов та завідувач цієї кафедри професор В. Ф. Марков. У той час Василь Андрійович познайомився з іншими викладачами-художниками, відвідував різноманітні виставки, Ермітаж та інші музеї міста, бібліотеки музеїв тощо.

В. А. Гудак — автор багатьох творів, серед яких декоративне панно «Гуцул», декоративна кахля «Народний натюрморт», декоративна композиція «Будівництво», декоративна пластика «Гомін віків», декоративний пласт «Писанки-трійця».

Займається керамікою, живописом, графікою, дослідженням народного мистецтва.

З 1965 р. бере участь у регіональних, республіканських, зарубіжних виставках із творами графіки, живопису, найчастіше — кераміки. З 1969 р. публікує матеріали про народну кераміку та мистецтво у різних виданнях. У 1985 р. на спеціалізованій раді тоді Московського вищого художньо-промислового училища (колишнє Строганівське) захистив кандидатську дисертацію «Народна кераміка Східноподільської зони Української РСР»,

науковим керівником якої був доктор мистецтвознавства Ю. П. Лащук, отримавши учений ступінь кандидата мистецтвознавства.

Упродовж 1992–2001 рр. у Львові відбулося чотири персональні виставки творів художника.

Має понад 100 публікацій, зокрема і з навчально-методичної документації Львівської національної академії мистецтв та інших мистецьких ВНЗ України.

Євангельська притча про таланти може наводити на думку про те, що треба займатися своїм, даним Богом, талантом і постійно розвивати його. Тож Василь Андрійович вважає, що якби кожна людина знайшла і реалізувала себе в улюбленій справі, життя квітло б, розвивалося, а за ним — і суспільство. Мистецтву належить значна, якщо не провідна роль у створенні аури, середовища. Важливо творчо сприймати світ, довкілля, відчувати його внутрішнє життя і бачити зовнішні прояви, й на основі інтуїтивно-асоціативних відчуттів усе це реалізовувати в художніх формах, задовольняючи власне «єго», яке обов'язково знайде свого глядача, адресата.

